

Salen, jeg kender, der bedre har forstaaet at tolke Bhernes Sag ved alle Anledninger, hvor der har været Lejlighed til at hjælpe Landbruget og ikke begunstige Bherne, og vi saa jo ogsaa i Gaar, hvorledes han anstrængte sig for at faa slaaet fast og faa et Regnestykke stillet op, der skulde bevise, at det Forslag, der her ligger for fra Fler-tallet, var en Begunstigelse af Bherne paa Landets Beføstning i Modsetning til, hvad det ærede Medlem vilde gaa med til. Jeg synes, han skulde have taget nogen Værelse af, hvorledes det gif hans Landsfrænde, det ærede Medlem fra Odder (Leth-Espensen), med at opstille Regnestykker, jeg synes, vi have set, at man kan komme meget galt af Sted, naar man vil søge at bevise det mod-jatte af, hvad der virkelig er Tilfældet. Men han var ogsaa saa højt oppe, at han vilde, jeg tror han sagde, bede Gud befri sig for den Landpolitik, som det ærede Medlem fra Stege førte, og hele den Politik, som han har ført i 20 Aar (Bust: Der staaer i Rigsdaagsstidenben 2 Aar.) Om Forladelse 2 Aar. Jeg skal ikke her optræde som For-svarer for det ærede Medlem og hans Fa-milies Politik, jeg antager nok, at den staaer sin Prøve over for Befolkningen i Mod-sætning til det ærede Medlems (Busts) Po-litik, men det ærede Medlem har en stærk Tilbøjelighed til, naar der er noget, der kniber, saa at stole paa Forsynets Beskær-melse, saaledes som han ogsaa gjorde i denne Sag her, og det har jeg for saa vidt heller ikke noget imod. Jeg huster, at det ærede Medlem ved en anden Lejlighed har erindret os om, at han en Gang, da han var i Fare, foldede Hænderne og bad med stille Andagt om Beskærmelse og hengav sig saa til sin Stæbne. Men jeg vil dog sige over for det ærede Medlem, at naar man gør den Slags Ting, hvad jeg ikke har noget imod — jeg mener, det er rigtigt at stole paa højere Kræfter, naar ens egne ikke slaar til — saa er det dog ikke rigtigt, at man ganske rolig lader Tingene gaa deres egne skæve Gang eller, som det ærede Med-lem gør i dette Tilfælde, i Stedet for det, som han ønsker sig bevaret fra, gaar med til at stemme for noget meget værre. Thi det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra, naar han stiller Regnestykket op. Det ærede Medlem fra Odder opstillede rigtignok et Regnestykke, hvorefter det Forslag, som her er til Forhandling, Fleraltets Forslag, skulde være en Begunstigelse for Kjøbenhavn og Bherne i Modsetning til Landet fremfor det Forslag, som det ærede Medlem stemte for forleden Dag, men Forholdet er dog det, at hiint Forslag gav Bherne og Kjøben-

havn alt, hvad de forlange, i Modsetning til det Forslag, der her foreligger, og som gør en ganske betydelig Forstel paa Stil-lingen over for Bherne og Kjøbenhavn i Særdeleshed. Det ærede Medlem stemmer da netop for det, han ønskede at blive befriet for. Jeg vil sige, at hvis han kan faa Agrar-erne og Befolkningen paa Landet til at forstaa og tro, at han staaer her og taler deres Sag fremfor os andre, der ville stemme for Fleraltets Forslag, ved at stemme for Min-dretallets, hvis han kan faa dem til at forstaa det, saa er det, for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem fra Odder, det største „po-litiske Snuderi“ i mindst 2den Potens, og jeg tror heller ikke, at Bælgerne i Ribe Amt vedblivende ville tro paa den Forklaring. Jeg vil derfor henstille til Oppositionen her i Kjøbenhavn, som har denne udmærkede Talsmand fra Ribe, at de overlade en af de ny Kredse til ham, han er jo vant til herinde at høre Bisfald fra sine Menings-fællers Side, thi det kunde jo være, at naar de vilde stikke sig det ærede Medlem, at de da gør klogt i det, idet jo Agrarerne i Ribe-egnen mulig kunde faa i Sinde at vrage det ærede Medlem. Det skulde ikke forundre mig, om vi i Dag saa det ærede Medlem stemme for det Mindretalsforslag, der ligger for her om de 137 Kredse, jeg antager, det ærede Medlem vil stemme for Mindretallets Forslag, Regeringens gamle Forslag om de 137 Kredse, det skulde være mærkeligt, om han ikke gjorde det, et Forslag, som ikke efter min Mening har andet tilfælles med Grund-lovens Fordringer end det, at det har Tallet 137, men som ellers i alle andre Retninger er stik imod Grundlovens Aand og Mening og den sunde og fornuftige Tanke, som altid har været gjort gældende, naar der har været Tale om en Fordeling af Valgkredsene, at man bør tage Hensyn ikke alene til Indbyggertallet, men ogsaa til Bælgerantallet og først og fremmest tage Hensyn til de tyndest befolkede Dele af Landet. Thi hvad gør det Mindretals-forslag, som her ligger for? Tager det Hensyn til de tyndest befolkede Dele af Landet? Nej, tværtimod, det tilfidesætter alle mulige Hensyn dertil; det indeholder Forslag om, at i et af de tyndest befolkede Amter i Landet, Ringløbing Amt, skulle Kredsene have et Gennemsnitsantal af 17 til 18,000 Indbyggere, i Kjøbenhavn kun 16,000 og nogle Kredse herinde kun mellem 14 og 15,000, ligesom der ogsaa i de tæt befolkede Egne her omkring Kjøbenhavn er Kredse, der skulle have det samme Antal af 14 til 15,000 Indbyggere. Hvis det ikke er at tilfidesætte alle mulige Hensyn til Lan-